

הדעות הנחרצות

יאנוש קורצ'אק, כתבים ז', עמ' 147-148
תרגום: אורי אורלב

- תוף פדי שתית קפה שחר שמעתי את השיחה הבאה שהתנהלה בין שני אורחים ליד השלחן הסמוך:
- מה דעתך על הקרנבל?
 - אה, יהיו לנו נשפים, רקודים, מסבות, שמחה וישון.
 - ואני חושב שהכל יעבר בשיקט מפני שהשפל הפלפלי בעצומו.
 - כן, כמובן, הכל יעבר בשיקט, בגלל – השפל..
 - רנע דומקה.
 - ומה דעתך, אדוני, על משפחת הומברט?
 - מה יש להגיד, חגגו, עשו חיים, ועכשו ישבו בפלא.
 - ואני חושב שישטשטש את כל הענין, ואפשרו להם לברח והכל ישכח.
 - כמובן, זה מה שיהיה: ואפשרו להם לברח וגמרנו.
 - אתה רואה, אדוני, שאני צודק.
 - דממה.
 - נו, ומה אתה חושב על תערוכת אמנות התאטרון?
 - בלוי מועיל מאוד, וגם משכיל.
 - ואני אומר לך שזאת סתם קומדיה, עושים צחוק מאתנו ולא יותר.
 - מה, תערוכת אמנות התאטרון? כמובן שזאת קומדיה. אתה באמת יודע להגדיר בדיוק כל דבר.
 - דממה.
 - ואיך מוצא חן בעיניך, אדוני, הסקנדל בחצר הססקי?
 - מה לעשות, רחשי הלב חזקים מגנוני החצר.
 - אם כן זה מוצא חן בעיניך?
 - אמנם כן, היתי אומר שזה מוצא חן בעיני.
 - מפני שבעיני זה בכלל לא מוצא חן. אנשים כאלה חביבים לכבד זה את זה מפני שהעולם מתבונן בהם.
 - אין ספק, עליהם לתת דגמה. השערוריה הזאת ממש מזעזעת אותי.
 - הפסקה.
 - ומה דעתך, אדוני, על הפרויקט של קושילסקי?
 - יוצא מן הכלל, הוא מכון למטרה.
 - זאת תכנית מזהמת מפני שהיא מבישת אותנו בפני העולם כלו.
 - כמובן, הפרויקט האמלל הזה מוליך לאבדון, נורא, איזו מכה!
 - אתה רואה, שכנעתי אותך.
 - אתה תמיד תשכנע אותי, אדוני.
 - האורח הראשון יצא.
 - נגשתי אל זה שנשאר, ואמרתי:
 - אדוני, איך אתה יכול לשנות כך את דעותיך?
 - הוא הציץ בי.
 - ולך, יש דעות נחרצות?
 - כמובן שיש לי.
 - נו, אתה מבין, לי יש חמשה ילדים וזהו המעסיק שלי.
 - הוא מדד אותי במבט עוקצני.
 - החלטתי שלעולם לא יהיו לי ילדים.

